

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det bør nævnes, at det ikke blot er ud for de danske kyster, problemet er opstået. Også ved Stockholm, ud for Holland og muligvis andre steder er der oprettet piratsendere; men da vi her i landet var de første, som fik problemet ind på livet, er det også naturligt, at vi er blandt de første, som søger gennemført en lovgivning, der kan medvirke til inden for dansk interesseområde at sikre retsordenen på dette område. Der er grund til at tro, at lignende lovgivning vil finde sted i Norge, Sverige og Finland og eventuelt også i de andre lande, som er berørt.

Jeg skal her henvise til, at Nordisk Råd på sin 10. session i Helsingfors med stort flertal har vedtaget en resolution, hvori rådet henstiller til de nordiske landes regeringer at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af det af regeringerne tiltrådte internationale radio-reglement, for så vidt angår radiospredning i strid med dette og bestemt til modtagning på et nordisk lands område.

Jeg har i forslaget, som er samordnet med myndighederne i de øvrige nordiske lande, tilstræbt at begrænse kriminaliseringen af piratsenderens virksomhed til det strengt nødvendige, således som det vil fremgå af forslaget og de dertil knyttede bemærkninger.

Det er vigtigt for mig at fastslå, at dette lovforslag alene har en teknisk begrundelse. Det har således intet at gøre med arten og indholdet af udsendelserne, og det kan ikke være rigtigt, således som det fra enkelte sider har været hævdet, at der her er tale om at gøre vold på den grundlovssikrede ytringsfrihed. Vil man fortolke ytringsfriheden som en frihed til for enhver at oprette sin egen radiofonistation, ville der meget hurtigt herske fuldkommen kaos i æteren, som kun har meget begrænsede pladsmuligheder. Lovforslaget tilsigter alene en genoprettelse af ordnede radioforhold, og lovgivning på dette område er lige nødvendig, hvad enten den eneret, som Danmarks

radio har på radiospredning herhjemme, skal opretholdes eller ikke.

Til slut skal jeg bemærke, at denne lov naturligvis ikke agtes givet tilbagevirkende kraft, og man må håbe, at den vil høre til den kategori af love, som ikke kommer til praktisk anvendelse, men virker ved deres blotte tilstedeværelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter

og

forslag til lov om salg af mindreværdige plantenyheder.

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Nina Andersen, Bladt, Hjortnæs, Frode Jakobsen, H. Larsen (Bjerre), Viola Nørløv, Chr. Rasmussen, Aage Fogh, Dalsgaard, Johs. Hansen, Ejner Kristensen, Helga Pedersen, Niels Ravn, Hanne Budtz, Juul Madsen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 000, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 000).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Waldemar Laursen: Som det fremgår af den af udvalget afgivne betænkning, har udvalget holdt 4 møder og herunder haft samråd med den højtærede minister, som tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål, som var stillet af udvalget.

Vi har i udvalget modtaget 2 deputationer, nemlig fra Dansk Flaskegaskomité og Dansk Ingeniørforening. Fra den sidstnævnte blev der fremsat ønske om fritagelse for den i loven krævede prøve for de polytekniske kandidater, der havde teknisk hygiejne som speciale eller havde bestået en tillægsprøve i teknisk hygiejne af samme omfang. Vi har inden for udvalget drøftet spørgsmålet også i et samråd med ministeren, og udvalget er enig med den højtærede minister om, at i så tilfælde må det være en betingelse, at såvel civil- som eventuelt teknikumingeniører må afslutte deres studium med en godkendt praktisk prøve svarende til den, der ifølge lovforslaget er forudset for autorisation. En sådan skulle der vel være mulighed for at polyteknisk læreanstalt selv kan foranstalte med det tekniske materiale, som den har til rådighed.

Den højtærede minister har stillet et ændringsforslag til § 18, stk. 2, som hele udvalget kan tiltræde. Det drejer sig om et senere ikrafttrædelsestidspunkt som følge af, at der nu skal nogen tid til at udarbejde forskrifter og overgangsbestemmelser, eksamensprøver o. s. v.

Et mindretal inden for udvalget bestående af venstres medlemmer har ønsket en udvidelse af lovens område og har givet det udtryk i et ændringsforslag til § 1. Efter dette skulle kommunalbestyrelsen kunne se bort fra autorisationskravet også for anlæg, der forsyner mere end én forbruger, når der ikke i området findes offentlige eller private fælles vandforsyningsanlæg.

Jeg kan ikke anbefale at stemme for dette ændringsforslag. Vi er inden for min gruppe af den opfattelse, at en sådan beføjelse til kommunalbestyrelserne vil fjerne noget af den ensartethed, som lovforslaget ellers giver udtryk for, helt bortset fra at en sådan undtagelsesbestemmelse, der vel særlig vil komme til anvendelse ude i landet, hvor der findes spredt bebyggelse, kan give anledning til misforståelser og forringe vær-

dien af den tilsigtede ensartede og landsomfattende autorisationsordning.

Jeg må anbefale at stemme imod det af mindretallet stillede ændringsforslag, men kan anbefale at stemme for det af den højtærede minister stillede ændringsforslag til § 18, stk. 2.

Jacob Sørensen: Som udtalt ved første behandling af dette lovforslag anerkender vi fra venstre, at forslaget betyder en meget væsentlig forbedring i forhold til de nugældende regler bl. a. derved, at man sikrer en større frihed for håndværkerne i deres erhverv, samtidig med at man gennem autorisationskravet fortsat sikrer en vis faglig indsigt hos de håndværkere, der udfører installationerne.

Det ærede medlem hr. Waldemar Laursen nævnte, at vi ønskede fra venstre at udvide lovens område. Det må være en misforståelse. Hvis der endelig skal tales om det, er det i hvert fald det modsatte, der er tilfældet. Lovforslaget inddrager jo helt nye områder, idet det siger, at alle anlæg, uanset hvor det er, skal omfattes af loven bortset fra de anlæg, der kun forsyner en enkelt forbruger. Her er det, vi mener, at i rene landdistrikter, hvor der ikke findes fælles vandværk, fælles vandforsyningsanlæg og i og for sig heller ikke fælles vandafledningsanlæg, kan forslaget, som det foreligger, afstedkomme visse ulemper.

Jeg redegjorde under første behandling for, hvad det var, vi tænkte på. Det er dette, at når man ordner sagerne, således at hovedparten af smedenes kunder er fritaget for autorisationskravet, idet hovedparten af deres kunder er forbrugere, der har deres eget anlæg, så kan der opstå visse vanskeligheder med de enkelte fællesanlæg, der findes i forbindelse med alderdomshjem, skoler, hoteller o. s. v. Det har vi villet undgå, og derfor har vi tilladt os at stille et ændringsforslag til § 1. Det går ud på, at der efter stk. 1 indføres som et nyt stk. 2:

„I kommuner, hvor der ikke findes offentlige eller private fælles vandforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen bestemme, om der skal kræves autorisation for udførelse af vandforsynings- og vandledningsinstallationer.“

[Jacob Sørensen.]

Vi mener, det vil være særdeles rimeligt at lade kommunalbestyrelsen selv afgøre, om man vil opretholde kravet om autorisation i sådanne formentlig enkelte tilfælde, også fordi hovedparten af de ejendomme, hvor det får betydning, vel må formodes at tilhøre kommunerne selv. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det af os stillede ændringsforslag.

Knud Thomsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg kort sige, at vi har været tilfreds med udvalgsbehandlingen, og at vi kan gå ind for lovforslaget, således som det nu foreligger med det af den højtærede minister stillede ændringsforslag.

Vi har også i udvalget drøftet det af venstre stillede ændringsforslag. Jeg skal ikke her referere disse drøftelser, men kort sige, at vi fra vor side ikke føler os fuldt trygge ved at overlade det til kommunalbestyrelsen at afgøre, om der skal den fornødne autorisation til eller ej, og ved afstemningen om dette ændringsforslag vil vi undlade at stemme.

Kirkegaard: Idet jeg kan henvise til den omdelte betænkning, vil jeg gerne anbefale tingets medlemmer at stemme for det ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget, og at stemme imod det af et mindretal stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Jeg skal også på mit partis vegne, idet jeg henviser til den betænkning, som er afgivet af udvalget, ganske kort sige, at vi kan anbefale det fremsatte lovforslag og det af den højtærede minister stillede ændringsforslag.

Vi kan ikke anbefale det af mindretallet stillede ændringsforslag ud fra de samme motiveringer, som de øvrige ordførere har fremført.

Rimstad: Vi sagde ved første behandling af dette lovforslag, at det efter vor opfattelse var et godt lovforslag og et godt gennemarbejdet lovforslag.

Det af mindretallet i udvalget stillede ændringsforslag kan vi ikke tiltræde. Det må være et naturligt krav også til private vandforsyningsanlæg f. eks., at de udføres i overensstemmelse med de nødvendige hygiejniske bestemmelser, og noget sådant giver kun et arbejde udført af en autoriseret mester garanti for.

Vi kan derfor anbefale at stemme for det af den højtærede minister stillede ændringsforslag samt for lovforslaget som helhed.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke samtlige partiets ærede ordførere for den principielle tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til det ændringsforslag, som er stillet af et mindretal, partiet venstres repræsentanter i udvalget, må der, så vidt jeg kan se, foreligge en misforståelse. Det ærede medlem hr. Jacob Sørensen sagde, at socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Waldemar Laursen, gjorde sig skyldig i en misforståelse, men der står jo i betænkningen, at det er en udvidelse, så det kan ikke være det ærede medlem hr. Waldemar Laursen, der gør sig skyldig i nogen misforståelse; det må være det ærede medlem hr. Jacob Sørensen. Vi har da heller ikke kunnet læse ændringsforslaget på anden måde, end at der er tale om en udvidelse, idet det er formuleret på den måde, at i kommuner, hvor der ikke findes offentlige eller private fælles vandforsyningsanlæg, skulle kommunen kunne træffe beslutning om, hvorvidt man skulle kræve autorisation af mestrene.

Nu er det jo sådan ifølge lovforslaget — det må jeg gøre det ærede medlem hr. Jacob Sørensen opmærksom på — at de anlæg er undtaget, som kun skal forsyne en enkelt forbruger. Men så snart det ikke drejer sig om sådanne personlige anlæg, er det fællesanlæg; så snart det bare drejer sig om to, der har besluttet at udføre et anlæg sammen, er det et fællesanlæg. Som ordlyden er i ændringsforslaget, må dette opfattes som en udvidelse. Jeg er klar over, at det ikke er dét, som det ærede medlem har tænkt med ændringsforslaget. Principielt må jeg imidlertid holde for, at det rigtigste vil være at indføre ensartede regler.

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg tror, det er meget uheldigt, når vi her stræber efter at få en landsordning, at give kommunerne adgang til at skønne, hvorvidt der skal kræves autorisation eller ej. Derfor kan jeg ikke se, det vil være rigtigt at vedtage ændringsforslaget.

Jeg skal endnu en gang takke udvalget for den enstemmige tilslutning til selve princippet.

Jacob Sørensen: Jeg må indrømme, at jeg har overset, at der i betænkningen står, at vort ændringsforslag går ud på en udvidelse af lovens område. Hvis man imidlertid læser ændringsforslaget, sådan som vi har stillet det, vil det nok være svært at finde, at det skulle gå ud på en udvidelse af lovens område, tværtimod; det er en udvidelse af de begrænsninger, der i forvejen er i loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 82 stemmer mod 24; 19 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, §§ 2-17, ændringsforslag nr. 2 og § 18, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskattningen af medlemmer af investeringsforeninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1681, fremsættelsen i tidenden sp. 3740).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Dette lovforslag er nogenlunde analogt med loven om særlig indkomstskat, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det.

Ib Thyregod: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, findes der to grupper af investeringsforeninger, dels den gruppe, som udsteder certifikater eller andelsbeviser, en form for investeringsforeninger, der ikke omfattes af lovforslaget, dels den form, hvor medlemmernes indskud indsættes på konti, således at der på disse konti bogføres udbytteandele og kursgevinster ved årets afslutning, og det er den skattemæssige behandling af disse opskrivinger, lovforslaget angår.

Det er efter vor opfattelse af væsentlig betydning, at man skaber rimelige vilkår for disse investeringsforeninger og i det hele taget for de mange forskellige former for opsparingsforeninger, som findes inden for virksomhederne eller uden for dem; man kunne her nævne det spørgsmål, om der var mulighed for, at de regler, som gælder for kapitalbindingskonti i banker, sparekasser og andre pengeinstitutter, kunne overføres på investeringsforeninger og andre opsparingsforeninger. Det er et spørgsmål, jeg gerne vil komme tilbage til. Vi har jo i øjeblikket i udvalget angående folkeopsparing spørgsmålet om de skattemæssige begunstigelser for opsparing til diskussion.

Det lovforslag, som her foreligger, er jo en konsekvens af den tidligere lovgivning, hvorefter der er fastsat kapitalvindingsafgift for aktier, og vi fra vor side indtog jo det standpunkt over for den kapitalvindingsafgift, som dengang blev indført, at vi principielt var imod en sådan kapitalvindingsafgift på aktier, idet der her var tale om placering på længere sigt, var tale om anlægspapirer og om alderdomsopsparing; kapitalvindingsafgiften ville i mange tilfælde kunne komme til at virke som en skat på inflationen.

Dette principielle synspunkt, som gør sig gældende navnlig over for foreninger af denne art, hvor der er tale om et meget bredt udsnit af befolkningen, der sparer op — funktionærer, tjenestemænd, arbejdere og erhvervsdrivende — har vor gruppe naturligvis fortsat; vi fastholder stadig vort standpunkt til denne kapitalvindingsafgift. Man må her erindre, at hvis det drejer sig om spekulationsavance, altså om en person, der køber værdipapirer op, spekulerer med dem og senere afhænder dem, er det ganske klart, at der foretages en al-